

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Oratorium Piarum Imaginum Immaculatæ Mariæ Et Animæ Creatæ Ac Baptismo, Poenitentia Et Eucharistia Innovatæ: Ars Nova Bene Vivendi Et Moriendi

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, 1634

De frequenti cultu Dei, & Immaculatæ Mariæ immunis à lue & labe
communis culpæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47965](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47965)

ASSIDVITAS ~~ET~~ CONSTANTIA
IN CVLTV ET VENERATIONE DEI
ET IMMACVLATÆ MARIÆ.

I.

Constantia
in diuino
cultu.

CVLTVS importat secum frequens & constantans obsequium : proinde qui cultor Creatoris, in eius obsequio sit constant & perseverans. Prælucebat nobis exemplum

PRIMOGENITA Dei filia, quæ cum sit prima ac primaria creatura, prima ac primaria est in cultus Dei exhibitione, & eius frequentatione. Hæc *Prou. 8, 22.* illa PRIMOGENITA, quæ dixit antè de se, *Dominius possedit me in initio viarum suarum, & glorificauit quòd post sui ipsius electionem adstiterit electori*

Prou. 8, 30. creatori, vt eum diebus singulis reuereretur. *Et delectabar per singulos dies, ludens coram eo omni tempore, ludens in orbe terrarum.* Nullus ita affectus ludicri studio erat cultus diuini MARIÆ : nullus ita intentus lucro, ac dedita diuino erat obsequio. Singulis illa diebus Deo suo obsequebatur & mirum in modum delectabatur, cum grato animo reuolueret se esse PRIMOGENITAM filiam Dei. Prælucebat illa exemplo, quæ nos imitatores sui cupiens

statu

statim nobiscum loquitur: *Nunc ergo filij audite me.* Prou. 8, 32.
 Filios Dei nos esse monet, & beatos nos esse statuit,
 si vestigia eius sectemur, & quotidie, quod præstitit
 ipsa, præstemus. *Beati, qui custodiunt vias meas. Au-*
дите disciplinam, & estote sapientes, & nolite abiicere
eam. Beatus homo qui audit me, & qui vigilat ad fores
meas quotidie, & obseruat ad postes ostij mei. Beatus igitur
 vir Christianus, qui ad fores & postes sacri Ma-
 riani Oratorij positus, quotidie recognoscit se crea-
 turam Dei, & Creatori suo debitum exhibet cultum;
 debitam præstat reuerentiam.

II.

Quamuis filia Dei **MARIA** plurima benefi- Primum & primarium collatum beneficium Maria.
 cia recognoscat diuinitus accepisse, in primis
 Deum suum honorat & adorat, quòd antiquam im-
 maculatæ suæ Conceptionis curam & prouidentiam
 habuerit. *Ab aeterno, inquit, ordinata sum, & ex anti-* Prou. 8, 23.
quis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, & ego
iam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant:
necdum montes graui mole constiterant: ante colles ego par-
turicbar. Quod Deus iam decernit fieri, factum pu-
 ta: putauit & Virgo, quæ omnem transcendens ge-
 nerationem humanam, in Deo se deprehendit, tu-
 tam quidem & securam à labe, lue, & macula, quæ
 cunctis mortalibus communis futura erat. Hæc gra-
 ti

ti aſſimi nobiles conditio eſt, vt non ſolum collatoris beneficium attendat, ſed & præuiam collatoris voluntatem, vt pro illa gratiarum actionem rependat. Pendit immaculata MARIA, dum concipitur a Anna, grata non modo propter beneficium ſanctitatis acceptum, ſed etiam propter decretum quod præceſſerat, ne hereditaria culpa cum poſteris Adam inuolueretur. Hæc forma gratias agendi Deoſta Mariana eſt, & totus Marianus ille, qui tranſcendens humanam generationem, nec in Adam & eius progenie MARIAM frequenter quaerit, ſed in Deo genitore, cuius PRIMOGENITA eſt, cui firmiter ac fideliter adhæſit.

III.

*Sympathia
inter gene-
rationem
Chriſti &
Concep-
tionem Ma-
ria.*

FORMA generationis immaculatæ MARIÆ, generationis Filij Dei eſt; idcirco ſancta mater Eccleſia, cum Feſtum immaculatæ Conceptionis agit, recitat Euangelium Matthæi: *Liber generationis Ieſu Chriſti.* Habet hæc generatio Chriſti, vt Chriſtianus eius cultor non ſolum in ſancta Incarnatione, ſed etiam in reliquis ſolemnitatibus Verbi incarnati, generationis œconomiam celebret, ac teneatur celebrare, vt dignus accepti beneficij æſtimator, & perpetuus collatoris Dei cultor exiſtat. Naſcitur Chriſtus ex genitrice MARIA; & vt Eccleſia ſancta

ſancta

sanctam eius colat Natiuitatem, canit: *Verbum caro* Ioan. 1, 14.
factum est, vt sacra eius Natalitia commemoratione
anteactæ generationis festiua reddantur. Natiuitati
Christi accedit & succedit Circumcisio, & in ea
uocatum est nomen eius Iesus, quod uocatum est ab An- Luc. 2, 22.
gelo, priusquam in utero conciperetur. Sacri nominis im-
positio allicit & uocat nos ad generationem Christi,
cuius Paronymus dixit Virgini: *Vocabis nomen eius*
Iesum. Circumcisionem Christi regalis secuta Epi-
phania est, in qua tres regionum Orientalium Prin-
cipes inuenerunt puerum cum MARIA matre eius, ob- Mat. 2, 11.
tulerunt munera thuris, auri, & myrrhæ, quibus
non solum genitum ex Patre Deum, sed etiam ho-
minem generatum ex Virgine religiosè coluerunt.
Agitur Festum gloriosæ Transfigurationis, & in eo
incarnati Verbi mysterium in Præfatione sua mater Ec-
clesia decantat, sicut etiam in Corporis Christi Fe-
sto, pro cuius maiori celebritate, & gloria suæ in-
carnationis Christus ait: *Sicut misit me uiuens Pater,* Ioan. 6, 58.
& ego uiuo propter Patrem: & qui manducat me, &
ipse uiuet propter me. Solemnis Christi Resurrectio,
quid nisi triumphalis eius regeneratio est? *Assumptus* Marc. 16,
est in caelum, & sedet à dextris Dei, vt in gloriosa
Ascensione assumptæ prius humanitatis nostræ ho-
norifica mentio fiat. Nescit prorsus, nescit cultor
esse

esse Christi generationis, quisquis in omnibus eius
Festis eam non religiosa veneratione prosequitur
cultor Marianus est, qui sanctioribus MARIÆ
immaculatæ diebus puritatem eius Conceptionis
non agnoscit, ac simul recognoscit.

I V.

*Christi-
anus cultor
Conceptionis
immacu-
lata.*

Conceptio immaculatæ MARIÆ adeo de-
uota est, vt ex ea tamquam ex perenni fonte
deuotio per omnes eius solemnitates diffundatur.
Confirmat hoc ipsum in suo Sermone Anselmus: *Quis
enim est Festiuitas huic præponenda, per quam omnium
festiuitatū est exorta deuotio? Natiuitas gloriosæ Virginis
Presentatio, Annuntiatio, Expectatio, Visitatio, Purificatio,
Assumptio, & Festum eius ad Nives, ex immaculatæ
Conceptione magna ex parte deuotionem sibi de-
uānt. Renascimur ad gratiam in similitudinem im-
maculatæ MARIÆ, & cum in eius formam regenerati
simus, renascimur cum eo debito, vt eius sanctitatis
& ac puræ Conceptionis cultores perpetui simus.*

V.

*Cultor Na-
tiuitatis
immacu-
lata.*

Cultor Natiuitatis Marianæ, cultor est etiam
immaculatæ Conceptionis, cum dixerit S. Iulianus
de sonus lib. de Virginit. & parturit. MARIÆ: *Natiuitas
in utero sanctificata esset, n. in ipse eius Natiuitas colenda
esset: nunc autem quia ex auctoritate totius Ecclesiæ
nata.*

neratur, constat etiam ab originali peccato fuisse immunem. Rursus: Dies, quando inchoata est MARIAE Natiuitas beata, colitur, & religiosè satis. Quòd si in peccato esset, tunc maledicta diceretur, & gemèunda potius quàm benedicta, quando nuntiatum est patri eius, quòd nata esset in seculo. Et quidem S. Laurentius Iustinianus Sermon. de MARIAE Natiuit. ita coluit eius ortum, vt meminèrit eius conceptus. *Quae enim sanctificata in utero, ac ab omni culpa originalis fuerat liberata contagio, gratiae plenitudinem, quam mente perceperat, protendebat exterius. Illam profecto adhuc in materno utero decubantem adamauit Verbum, sibi que in genitricem elegit, utpote superabundanti iam benedictione praeventam, iamque sancti Spiritus magisterio deputatam. Ipsam idem Spiritus custodiuit à carnis colluione immunem, à libidinis delectatione expertem, à seculi amore aueranam, atque ab vniuersorum criminum contagione immaculatam. Tota pulchra absque delicto, sine mentis & corporis deformitate, Deo & hominibus amabilis videbatur. Tota amabilis hominibus est, renatis in Spiritu sancto, qui in sua regeneratione referunt immaculatam infangulam, cuius plenitudo gratiae exterius refulgebat, & pulchris eam fasciis adornabat. Hæ sunt Spiritus sancti fasciæ, quibus anima Christiana componitur & vestitur, cum aqua tingitur.*

*Cultor
Præsentationis
immaculatae.*

Cultor Marianæ Præsentationis, cultor est etiam immaculatae Conceptionis. Cùm ducta MARIÆ in templum de fuga Adami triumphans venit ad sacram ædem tamquàm ad Spiritus sancti scholam: in hac quippe Festiuitate legitur canonicum quædam mulierum quæ Euangelium, in quo exclamat quædam mulier *Luc. II, 27* *Beatus venter, qui te portauit, & vbera, quæ susceperunt te, & custodiunt illud.* Hæc Adami, hæc posterorum eius felicitas & beatitudo fuisset, si quod verbum Dei audierant custodissent. Seruauit illud MARIÆ, & ideo beata est. Consonant itaque Virginalis Conceptio & Præsentatio, cuius cultum Iustinianus dixerat paulò antè: *Illam profecto aduocant in matris utero decubantem adamauit Verbum, sibique genitricem elegit, utpote superabundanti iam benedictionum præuentam, iamque sancti Spiritus magisterio deputatam. Ipsam idem Spiritus custodiuit à carnis collusione uoluptatem, à libidinis delectatione expertem, à sæculi amore detinendam.* Edocta Spiritus sancti magisterio, mundanarum pompis renuntiauit, ut esset antesignana Christianarum animarum, quæ post ipsam vitam religiosam professæ, nomini, cultui, & deuotioni immaculatae eius Conceptionis dicandæ ac consecrandæ erant.

VII.

Cultor Angelicæ Annuntiationis, cultor etiam ^{Cultor Annuntiationis i. immaculatæ.} est immaculatæ Conceptionis, cum vel ipse Archangelus Gabriel eam creatam & generatam sine vlla labe, & ab omni macula immunem salutauerit. *Aue*, inquit, *gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus.* Agnoscit Ecclesia sancta, omnis maledictionis expertem salutatam MARIAM fuisse, quæ nihil cum Eua commune haberet, oratque propterea, & canit:

*Sumens illud Aue
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Eua nomen.*

Cultor Annuntiationis Augustinus, extitit etiam venerator purissimæ Conceptionis, audiensque Angelicam Salutationem, Sermone i. totus gaudens & exultans ait: *Audiuimus gaudij nuntia, libertatis indicia, lætitiæ vocem, exilij reuocationem, seruitutis redemptionem.* Ecce Angelus cum Virgine loquitur, ut non deinceps mulieri serpens sermocinetur. Et expendens benedictionem præ ceteris MARIÆ impertitam, Sermone de Assumpt. dicit: *Benedicta per ipsam omnes mulieres: iam ultra in maledictione femina non erit: curatur enim Eua.* Cum idem profus assumptum mul-

tis firmasset ac confirmasset in sua Concione S. Athanasius, concludit: *Quid mirum? Conceptionem Domini-
nicae matris colere, Christi generationem est commemorare.
Celebramus ergo hodie dignis officiis utramque Concep-
tionem eius, spiritualem scilicet & humanam, ut ipsius me-
ritis & precibus à secularibus curis, & à cunctis tribulationibus
mereamur eripi, & ad aeterna gaudia paradisi pervenire.*
Celebramus tam Filij quàm Matris generationem. *Renati de Spiritu sancto in vnum omnes Christi-
anæ, & eius Matris cultum aspirantes, vultus
pendet tota religio Christiana.*

VIII.

*Cultor Vi-
sitationis
immacu-
latae.*

Luc. 1, 42.

Cultor Visitationis Marianæ, cultor est etiam
Immaculatae Conceptionis. Comprobat hoc
testimonio suo Elisabetha, dum prolem cum ma-
tre, fructum cum arbore benedicit: *Benedicta tu
inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui.* Terra
quæ talem producit fructum, diuersa fatis ab illa
quæ spinas & tribulos gignit. Confirmat hoc ipsius
Ioannès, qui virtute salutationis MARIÆ totus liber
à culpa originaria in materno ventre exultavit
& in sacra Visitatione purissimam MARIÆ Con-
ceptionem celebrauit, docuitque ab iis celebra-
dam, qui summis donis, beneficiis ac favoribus
vellent ab immaculata visitari. Ioannes ipse, qui
milia

missus à Deo est, ut generationem Christi testaretur, quemadmodum testatus est, *Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes, ut testimonium perhiberet de lumine.* Testis quoque est puritatis Mariæ, & deuotus simul cultor Ioannes, manu ac lingua locutus, *Ecce Agnus Dei.* Indicans Agnum Dei immaculatum, idem ipse indicat Agnam ab omni macula immunem. Hic idem ipse primus Baptismi imaginem in Iordane contemplatus similem MARIÆ, nouit, quem in utero matris inclusus iam prænouerat.

IX.

Cultor Expectationis partus, cultor immaculatae Conceptionis. Recognoscit nihil esse quod possit timere MARIA, cum omni labe caruerit. Cultor tanti Festi S. Augustinus est, qui expendens verba salutationis Angelicæ Sermon. II. de Natiuitate, *Facta est, inquit, MARIA restauratio seminarum, quia per eam à ruina primæ maledictionis probantur esse subtractæ. Tria denique mala Eue à tribus MARIÆ bonis probantur exclusæ. Nam Eue dictum est, In doloribus & tristitia paries, & ad virum conuersio tua erit, & ipse dominabitur tibi. Tribus ergo iis malis subiugantur femine, quæ MARIAM non sequuntur. Sed è contrario, quàm præclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta. Sic*

Y 3

enim

Luc. 1, 28. enim Angelus eam legitur salutasse: Ave gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu inter mulieres. Cum dixit, Ave salutationem illi caelestem exhibuit. Cum dixit, GRATIA PLENA, ostendit ex integro iram exclusam prima sententia, & primam benedictionis gratiam restitutam. Cum dixit, BENEDICTA TU INTER MULIERES, virginis benedictum fructum ventris expressit, ut ex eo benedicta dicatur inter omnes mulieres. Maledicta Eva fuerat, quae nunc per MARIAM ad benedictionis gratiam revocata cognoscimus. Venite ergo omnes mulieres ad MARIAM & letamini. Expellite tristitiam concipientis, & gemas parturientis abiucite, proiucite dolores, quos Eva per serpentem accepit, & quas per Angelum MARIA suscepit honores, assume. Hoc decus, hic honor Expectationis Marianae est: quique illum non exhibet, proferat indignum se adventu Servatoris reddit. Ita sentit, & censuit in Concione sua Anselmus: Quisquis parvum pendendum putat huius Virginis celebrare Conceptionem, nec meretur esse cum fidelibus, nec postea cognoscere Servatoris adventum. Christianus procedit ex utero matris Ecclesiae, quae fetus suos sine doloribus parit, & ipsam referat in se MARIAM, & sic renatus totus Christianus, totusque Marianus existat.

X.

Cultor Marianæ Purificationis, quantus cultor
 esse debeat immaculatæ Conceptionis, vel ex
 ipso Euangelio satis innotescit. *Postquam impleti sunt*
 dies purgationis MARIÆ, secundum legem Moysi, tu-
 lerunt Iesum in Ierusalem ut sisterent eum Domino,
 sicut scriptum est in lege Domini: Quia omne masculi-
 num adaperiens vnuam, sanctum Domino vocabitur. Et
 ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Do-
 mini, par turturum, aut duos pullos columbarum. Suo de-
 clarat munere qualis MARIA sit, cuius Purifica-
 tionis cultor S. Laurentius Iustinianus in hodierna
 Concione ait: Hoc immaculata Virgo perfecit. Venit illa
 ad templum, ut Purificationis mysteria celebraret. Nequa-
 quam in hac parte tenebatur sub lege, quippe quæ non ex
 virili semine, sed de Spiritu sancto conceperat prolem. Sic
 namque præceptum fuerat in lege. Si mulier suscepto semi-
 ne conceperit filiam, septem diebus immunda erit. Nequa-
 quam semen suscepit Virgo, sed Spiritu secunda con-
 ceperat Redemptorem, ideo purificatione non egit, quæ
 purificantem hominum sordes genuit. Hæc tota pura &
 munda, de vnica prole gaudens, in ea de numero
 prolium triumphans, venit ad templum, Et secum,
 quem genuit, gestauit infan-tem, de vnici filij sui manife-
 statione incunda, atque de gentium vocatione deuota. Qua-
 lis

Cultor pu-
 rificationis
 immacu-
 lata.
 Luc. 2, 22.

Leuit. 12, 3

Leuit. 12, 2

lis illā in tēplo comparuit? *Erat profectō ipsa talis & tanta, vt illi minimē reperiretur similis. Erat, inquam, corpore virgo, carne incorrupta, prole secunda, virtute perfecta, moribus conspicua, sanctitate redimita, honestate conspicua, mentē pura, corde ignita, animo suspensa, gratia plena, sapientia perfusa, Deo coniuncta, Verbo propria, mysteriis diuinis imbuta, Angelorum consortio condita, à Spiritu sancto absque temporis interuallo possedita.* O honor femina! o excellentia MARIAE! Quam tenet per Spiritus sanctus possedit, idem ille Spiritus, qui in sacro Baptismatis fonte, lauat, mundat, ac purificat omnes, vt omnes simus Christiani, omnes etiam Mariani.

XI.

Cultor Assumptio- nis immacu- latae.

Cultor Assumptionis Marianæ, cultor ac venerator est immaculatæ Conceptionis, & idcirco initio Concionis Assumptæ Virginis S. Augustinus hinc assumit exordium. *Hodierna festiuitas, de Dignitatis genitricis MARIAE dormitione toto orbe venerabilis & Angelorum & hominum communis est solemnitas. Quis quis dignus sufficiat tam venerabilia narrare miracula que per eam mirabiliter sunt patrata? Lex enim naturalis per eam abolita est. Amara mortis damnatio Eua per peccationem illata, per eam soluta est. In hac eadem Concione Christum cum matre loquentem introducit.*

& simul ad caelestem requiem inuitantem, qui & concludit: *Veni igitur cum fiducia, aperiam tibi Paradisi ianuam, quam Eua parens tua clauserat.* Hinc Ecclesia tota clamat, & acclamat triumphanti de exilio Reginae gloriosae. *Per te paradisi porta nobis aperta sunt, quae hodie gloriosa cum Angelis triumphas.* Apparuit libera à labe & lue culpae hereditariae, quae obiit sine dolore. Sic obeuntem, siue potius abeuntem considerat Iustinianus, & ait Serm. de Assumptione B. MARIAE: *Quamobrem resolutionis carnis imminente articulo, sicut ab omni mentis & corporis corruptione extitit libera, ita & à mortis dolore aliena. Nequaquam habuit quod metueret. Non adfuit, qui se illi opponeret, inimicus, nullusque terreni amoris impulsus, qui Virginis egredientem animam retardaret.* Ex quo fit, ut cum in singulis sacro fonte lustratis anima Mariana, & eadem immaculata existat, & si tunc temporis mundanum exilium deferat, nihil opponi, nihil obiici queat, quod eam ab ingressu caeli remoretur. Digna hac pro celebritate Assumptionis consideratio est, qua recreat animos Christianorum sancta mater Ecclesia, idcirco habitam in Assumptionis festiuitate concionem Iustinianus exorditur in haec verba: *In hoc labenti discriminosoque peregrinantes saeculo Ecclesia sancta materno nos semper fouet affectu, quippe quae spon-*

Z so

so suo immortalis per regenerationis nos genuit lacrum
acceptabilem fecit populū bonorum operum sectatorem.

XII.

Cultor sancta
Maria
ad Nives,
cultor Con-
ceptionis.

CULTOR sancta MARIÆ ad Nives, cultor
Immaculatæ Conceptionis. Recognoscit,
Virgine intemerata tempore summi æstus summa
temperiem Spiritus sancti fuisse. Summus æstus
cū generat cūque generatur homo: & cū ge-
neret ac gigneretur MARIÆ Spiritus sanctus
fuit, ut omnem temperaret ardorem, ne offensa
immaculatam. Hæc Virgo gloriosa cū genitrix
Luc. 1, 33. Dei annuntiaretur, ab æstu se tutans, ait: *Quomodo
fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus sanctus
qui in æstu temperies est, superueniet in te, & virtus
Altissimi obumbrabit tibi, ideoque & quod nascetur
te sanctum, vocabitur Filius Dei.* Nec solum dum Vir-
go generaret Filium Dei, ab ardore concupiscentiæ
carnis fuit omnino illæsa & libera, sed etiam cū
ipsa gigneretur, afflauit in eius conceptu Spiritus
sancti aura, cuius causâ & plenam gratia, & summa
Luc. 1, 28. afflatam Spiritu sancto eam salutat Angelus: *Ave
gratia plena, Dominus tecum.* Nescit æstum, quæ Spi-
ritu sancto afflatur: afflatur & anima, quæ renata
aqua & Spiritu sancto, vel in ipsa morte, & ceteris
præuiis sudoribus magnum sentit refrigerium, &

ius cupidus noster David dicit Deo: *Remitte mihi*, Pl. 38, 14.
ut refrigerer priusquam abeam, & amplius non ero. Hoc
 est illud refrigerium, quod in morte iustus inuenit,
 de quo Sapiens: *Iustus si morte praecipitatus fuerit, in* Sap. 4, 3.
refrigerio erit. Errarunt ergo, & turpiter errarunt im-
 pij. *Dixerunt enim cogitantes apud se non recte: Exi-* Sap. 2, 1.
guum, & cum tadio est tempus vitae nostrae, & non est
refrigerium in fine hominis. Erit homini refrigerium,
 qui sanctam MARIAM etiam in sua purissima Con-
 ceptione vocauerit, & inuocauerit; dixeritque, *San-*
cta MARIA, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc,
& in hora mortis nostrae. Amen

Rite ac recte Gabriel à temperie Spiritus sancti, Flatus Spi-
 quam in puro sui conceptu virgo M A R I A habuit, ritus san-
 gradum fecit ad suauem, mitem & dulcem auram cti in Con-
 quam experta est in Conceptione incarnati Verbi. ceptione
 praemisit enim: *Aue gratia plena, Dominus tecum.* sub-Luc. 1, 28.
 iunxit deinde: *Spiritus sanctus superueniet in te, &*
virtus Altissimi obumbrabit tibi. Respondent sibi pu-
 ritas Conceptionis, & mundities virginitalis; hæc
 posterior ab illa priore dependet. Experimento di-
 dicit & probauit gloriosissima M A R I A, & expe-
 riuntur ij qui carnis ignes & æstus cultu & deuotio-
 ne immaculatæ Conceptionis non mitigant modò,
 sed etiam illos extinguunt. Cùm Seraphicus Fran-
 ciscus

ciscus carnis caloribus aestuaret; confugit ad niues quibus totus candidatus candorem castitatis conseruauit. Habet & sacras niues in sua Conceptione immaculata MARIA, cuius uirtute mirabiliter incendia corporis sopiuntur. In cuius rei confirmationem dignum relatu miraculum est, quod D. Anselmus in Epist. ad Episcopos Angliæ commemorat.

Confirmatio.

Tempore Caroli Regis Francorum illustrissimi, Anselmus ait, Clericus quidam ordine, Hungariæ Regis generus, Matrem IESU toto corde diligens, eius Horas sollicitè decantabat. Parentum autem suorum consilio natus uolens cum quadam adolescentula valde pulchra, accepta Presbytero nuptiali benedictione, quadam die etiam Matrem celebrata recordatus, quòd eiusdem beatissimæ Virginis Horas illa die iuxta morem solitum non cantauerat, sponsam ad domum mittens, omnes ab Ecclesia exire coegit, & in iuxta altare Virginis solus remansit. Cumque Horas Domini matris decantaret, & hanc Antiphonam, Pulchra es, & decora filia Ierusalem, diceret, subito apparuit Virgo MARIA cum duobus Angelis, dexteram eius sinistramque & leuam tenentibus, dicens ei: Si ego sum pulchra & decora, quid est quòd dimittis me, & sponsam aliam accipis? Numquid ego sum optimè formosa? numquid ego sum pulchrior illa? ubi uidisti tam pulchram? Cui ille stupefactus ait: Domina mea dulcissima, claritudo tua

nem mundi pulchritudinem excellit & clarificat, quoniam tu es super omnes choros Angelorum exaltata, & super caelos calorum eleuata. Quid vis Domina vt faciam? Ait illa: Si sponsam carnalem, cui adherere vis, amore mei dimiseris, me sponsam in caelesti regno habebis: & si Conceptionis meae Festum annuatim sexto Idus Decembris solemniter celebraueris, & celebrandum praedicaueris, mecum in regno Filij mei laureatus eris. His dictis B. Virgo disparuit. Clericus vero domum adire renuit, & absque parentum suorum consilio ad Abbatiam quamdam extra patriam illam perrexit, & ibidem monachali habitu decoratus est, & post tempus exiguum meritis beatae Mariae Virginis, Aquileiae Episcopus Patriarcha factus, Festum Conceptionis beatae Uirginis die praefato, quamdiu vixit, annuatim cum propriis Octauis celebrauit, & vbique celebrandum praedicauit. Habes exemplum, habes miraculum, in quo dilucide apparet, aestibus carnis sacris decoramentibus immaculatam MARIAM dominari. Aestuato mare: praevalet vtrique, quae ex generali vniuersae carnis diluuiio penitus libera & immunis euasit, sibi que propterea dominatum etiam in mari acquisiuit.

XIII.

Dominatur in aestuati mari, & simul in ho-
mine periclitante, & praepetulo extremo
iam^{80.}

Z 3

iam^{80.}

iam æstuanți, immaculata MARIA, in cuius purissimæ Conceptionis honorem duo alia miracula eadem Epistola refert Anselmus. Accipe primum.

Confirmatio prima.

Tempore illo, quo diuina placuit pietati Anglorum gratiam de malis suis corrigere, suæque seruitutis officium etiam adstringere, gloriosissimo Normanorum Duci eam patriam debellandum subegit. Qui videlicet Guillelmus tunc temporis Anglorum, Dei virtute, & industria suæ pietatis Ecclesie dignitatis honores in melius reformauit. Quis pie intentionis operibus inuidens ille bonorum omnium inimicus diabolus, tum familiarium fraudibus, tum externorum incuris multoties conatus est eius obfistere successibus. Sed Domino protegente, & timentem se Regem glorificante, ad nihilum deductus est malignus. Audientes autem Dacii Angliam esse subiectam Normanis, grauiter sunt indignati, & quasi suo hereditario iure priuati, arma parant, classem aptant, ut eos aduantes à data sibi uinitus patria expellant. Hoc comperto, prudentissimus Guillelmus Helsum quemdam religiosum Abbatem Bismensis cœnobij accersuit, & in Daciam direxit, ut cognosceret huius rei veritatem. At ille, ut vir admodum sagacis ingenij, strenuè Regis negotium exequitur. Quo factis peractis, ad Angliam reuerti cupiens, mare ingreditur. Cum maximam partem maris prospero cursu transisset, subito densis surgentibus undique ventis, horrida tempe-

pestas mare commouit & undas. Fatigatis igitur nautis, nec ultra iam obruti valentibus, fractis remis, funibusque ruptis, cadentibus velis, spes salutis amittitur, & nihil sibi nisi submergionis exitus miserabiliter expectatur. Cumque de salute corporum essent desperati, animarum solummodo magnis clamoribus salutem Creatori suo commendabant, & beatissimam Virginem MARIAM Dei genitricem, miserorum refugium, & desperatorum spem, deuotissime reclamabant. Et ecce subito suspiciunt quemdam venerandæ habitudinis virum Pontificali insula decoratum, quasi inter medias undas nauis proximum. Qui vocans ad se Helsingum Abbatem, his verbis alloquitur eum: Vis, inquit, periculum maris euadere? Vis in patriam tuam sanus redire? Cumque cum fletu id toto corde desiderare, & hoc solum expectare responderet; sic ille: Scias me ad te à Domina nostra Dei genitrice MARIA directum esse, ad quam dulciter reclamasti: & si dictis meis obtemperare volueris, sanus cum comitibus tuis euades imminens periculum maris. Ille verò illicò respondet, se ei in omnibus obtemperaturum, si hoc euadat naufragium. Promitte, inquit ille, Deo & mihi, quòd diem Conceptionis & Creationis Matris Domini nostri IESU CHRISTI solemniter celebrabis, & celebrandum predicabis. At ille ut prudentissimus vir ait: Et quis dies in hoc festo celebrandus erit? Sexto, ait, Idus Decembris hoc festum solemniter

lemnizandum tenebis. Et quo, inquit Abbas, Officio
mur in Ecclesiastico obsequio? Omne, inquit, Officium, quod
dicitur in Natiuitate eius, dicitur in eius Conceptione, et
cepto, quod non est Natiuitatis mutabis in nomen Con-
ceptionis. His dictis ille disparuit, et citò sedata tempestate
Abbas incolumis concito flatu applicuit littoribus maris
Anglicani, et quod viderat et audierat, quibus potest
notificauit. Statuit autem idem festum in Rhemensis con-
uicio celebrari, et ipse quamdiu vixit, deuotis obsequiis
tebrauit. Silent venti, mare quiescit in obsequium
immaculatae MARIÆ, & simul in eius purissimam
Conceptionis testimonium, & ad maiorem eius
dem veritatis comprobationem secundum miracu-
lum litteris iam relatis Anselmus recenset.

Secunda.

Aliud etiam miraculum huius festiuitatis alibi dicitur
inspirante gratia à nobis declaratur. In pelago Gallico
nonicus quidam, ordine Sacerdos, solitus Horas beate
MARIÆ Virginis decantare, à villa quadam, ubi cum
uxore alterius fornicatus fuerat, rediens ad oppidum
quo morabatur, et pelagus Sequane transmeare
piens, solus nauim ingressus, Dominica matris Horas
uigando canere cœpit. Cumque Inuitatorium, Ave Ma-
RIA, gratia plena, Dominus tecum, diceret, et iam
medio flumine esset, ecce turba magna demonum in profun-
do pelagi vnà cum eius nauicula eum precipitauit, et

animam rapuit ad tormenta. Die autem tertia ad locum, quo eum demones tormentis afficiebant, venit Mater IESU cum magna Angelorum societate, dicens eis: Ut quid animam famuli nostri ita iniuste affligitis? Cui illi: Nos eam debemus habere, & merito, quia in nostris operibus capta est. Quibus Mater IESU: Si illius deberet esse cuius opera faciebat, ergo nostra debet esse, quoniam Matutinas nostras, dum vos eum peremistis, decantabat. Unde magis rei estis, qui iniquè erga me egistis. His dictis, demones huc illuc dispersi fugerunt, & B. MARIA animam reduxit ad corpus, & hominem ab utroque funere resuscitatum per brachium arripiens, aquam à dextris & à sinistris quasi murum stare iubens, de profundo pelagi ad portum incolumem reduxit. At ille gaudens, pedibus B. Virginis prostratus, ait: Charissima mea Domina, & Virgo speciosa, Christo gratissima, quid tibi retribuam pro tantis beneficiis, quæ mihi fecisti? Liberasti me de ore leonis, & de tormentis inferni gravissimis animam meam. Cui Mater IESU ait: Precor te, ne de cetero in adulterij peccatum cadas, ne fiat tibi nouissimus error peior priore. Precor iterum, ut de cetero Festum Conceptionis meæ deuotè celebres annuatim sexto Idus Decembris, & ubique celebrandum prædices. Mox ut ea dixit B. Virgo MARIA, eo cernente calos ascendit, & ipse eremiticam vitam ducens, quod sibi acciderat cunctis audire volentibus narravit:

Et postea quamdiu vixit, illud Festum Conceptionis solenniter & deuotè celebrauit, & celebrandum predicauit.

Pl. 70. 11. Hæc mutatio dexteræ Excelsi, & immaculatæ MARIÆ, quæ naufrago peccatori, vt è profunda bysso, quam intrarat, euaderet, pœnitentiam suggessit, quæ est secunda tabula post naufragium. Ad hanc recurrit in naufragio suo Dauid, qui similes nos esse volens, ait: *Venite adoremus, & prostridamus ante Deum.* & monet iam, vt secundam Partem sacri Oratorij colentes & recolentes, secum pœnitentiæ Deum conueniamus, & prœueniamus faciem eius in CONFSSIONE.

Tibi dicitur, anigmata, tibi dicitur virgo filia Spiritus sancti & MARIÆ, nouam artem benè viuendi professæ, & heu! rclapsæ: post lapsum audi, quod in simili casu ad Virginem lapsam scribit Ambrosius: *Accipe, & quit, lamentum; & primùm quidem nullo die quinquagesimus Psalmus intermittatur, quia in negotio tali cantatus est.* Cantatus est à Dauide pœnitente, & rursum canetur à nouo Dauide in secunda Parte Oratorij cui accedens, quemadmodum hortatur Ambrosius: *Tu quæ iam ingressa es agonem pœnitentiæ, insiste fortiter, inhære tamquam naufragus tabulæ, sperans ipsam te de profundo criminum liberari.*